Kıbrıs için toplanan bağışların tümü emekçilerden çıkıyor

Her nesneyi, her durumu, her olayı paraya çevirmek burjuvazi-nin başta gelen özelliklerinden biridir. Bu arada her yurtsevere duygunu da!

Kıbrıs çıkarmasının getirdiği ba zı gelişmeler bunu bir kere daha açıkça ortaya koydu. Çıkarma-nın ardından sendikalar işçilerin bir ya da iki günlük yevmiyele-rini silâhlı kuvvetlere bağışladık larını bildirdi ya, bizim anı şanı büyük «vatan» sever iş adam-larımız, milyoner fabrikatörleri-miz hiç işçilerden geri kalırlar mı? Hemen onlar da birer, be-şer, onar *milyon* lira bağışla ka-tıldılar kampanyaya!

Oysa mütevazı işçi Ahmet, Meh met, Ali'nin bağış kampanyasının şu kadar günde nerden nereye vardığını bildiren gazete haber-lerinde ne adı var ne anı. Buna karşılık milyonlar «bağışlayan kodamanların adları ilâvtüz-üç yüz bin tirajlı gazetelerin baş sayfalarında pabuç kadar punto-larla resmî geçit yapıyor. Hepsi-nin adlarına şimdi bir o kadar şan katıldı, Bu da burjuvazinin her olaydan ve durumdan ve duy-gulanmadan nasıl kendine bir de *reklâm* fırsatı çıkardığını göster-riyor.

Gelgelelim işin çok daha önem-li bir başka yanı var, onun üze-rinde hem de kasıtlı-hiç durul-muyor: İşçi Ahmedin, Mehmedin, Ali'nin bağışladıkları bir günlük iki günlük yevmiyeler onların çoluk çocuklarıyla birlikte bir gün lük *rızkıdır*. İşçilerimiz evcek bo-ğazlarından kesip de bağış yapı-yorlar. Oysa bütün o kodaman milyonerlerin, milyarderlerin ad-ları, işlerini reklâm ederek bol kseden «bağışladıkları» paralar nerden geliyor? Onlar nelerinden kesiyorlar?

Hep biliyoruz nelerinden kestik lerini: arsa spekülasyonu, istifçi-lik, fahiş kâr, karaborsa, vergi kaçırma, vs. sonucu elde ettikleri gayri meşru kazançlardan! Yani adamlar halktan ve devletten tür lü alavera ve dalavera ile gaspet tiklerini, halka ve devlete «bağış» lıyoruz diye kurum kurum kuru-lıyorlar. Burjuva basında onlara alkış tutuyor. Bu bir.

İkincisi, bu sözde «bağışlar» iş-çilerin sırtından sızdırılan artı de-ğerin bir parçasından başka bir-şey değil. Adamlar işçiden gas-pettiklerini sözümona millete «ba-ğışlayıp sonra da yaptıkları bir marifetmiş gibi böbürleniyorlar. Hem de «bağışladıkları her mil-yonun her kuruşunu masraf di-ye vergiden düşeceklerini, vatan-severliğin (!), insanlığın (!), şan ve şerefin (!), kendi isim ve şir-ketleri adına *reklâmların* yan-larına *kâr* kalacağını bile bile.

Işin iç yüzü ortadadır: bu ba-ğışların hepsinin asıl sahibi işçi-ler ve tüm emekçilerdir. Burju-vazinin yaptığı, boğaz tokluğuna çalıştırıp emeğinin hakkını gas-bederek maddeten sömürdüğü iş çileri bir de bu yoldan *manen* sö-mürmektir. Eşitsizliği eşitlik, vur-gunu fedakârlık diye yutkurmak, eğriyi doğru göstermektir. Her işte olduğu gibi burda da burju-va düzeninde yine her halü kâr. da burjuvazi kazançlı, işçi sınıfı zarardadır, İşçilerimiz kendileri bir daha böyle bir bağış kampan-yasına katıldıklarında, ve patron-ların «bağış»larına dair haberle-ri gazetelerde okurken, bu gerçe-ği gözden ırak tutmamalıdırlar.

Petro-Kimya Sendikası «Bağımsız Kıbrıs»ı Savunuyor

Petrokimya — İş Genel Başkanı Yılmaz Özdemir, Kıbrıs konusunda sendika üyesi işçilere bir bildiri dikanın Kıbrıs'taki gelişme-yeyınlamıştır. Bildiride sen lere ilişkin görüşleri açıklan makta ve özetle şöyle den-mektedir:

«Faşist Yunan Cuntasının emperyalist ülkelerin deste-giyle Kıbrıs'ın Bağımsızlı-ğına, Türk ve Rum Halk-larının Özgürlüğüne karşı giriştiği hukuk ve insanlık dışı darbe girişimini ve ge-lişen olayları yakından izli-yoruz.

Dileğimiz; halkları birbl-rine düşüren, soysuz, Dünya Halklarınca lânetlenmiş fa-şist ve emperyalist oyunla-ra, saldırılara karşı yaptığı-mız mücadelede tarihimize altın bir sayfa kazandırı-ması, faşist Yunan cuntası nın Kıbrıs'ın bağımsızlık, Demokrasi, özgürlüğü üzerin de oynadığı oyunun bozul-masıdır.»

Ankara'da Kıbrıs için bildiri yayınlayan iki derneğin yöneticileri tutuklandı

Haber aldığımıza göre Kıbrıs hakkında yayınladıkları bir bildi-riden ötürü Ankara Demokratik Yüksek Öğrenim Derneği yöne-ticilerinden dördü Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuldanmış, üç kişi için de gı-yabi tevkif kararı çıkartılmıştır. Öte yandan aynı bildiriye imza koyan Yurtsever Gençlik Derneği yöneticileri de tutuklanmışlardır.

Haklarında tevkif kararı kesi-len bu derneklerin yöneticileri Türk Ceza Kanununun 161'nci mad desine aykırı hareket ettikleri id-diasıyla yargılanacaklardır. 161'n-ci Maddenin ceza tabanı 5 yıldır

İşçi sınıfı CHP'den lûtuf beklemiyor

Ömer Burçak

Cumhuriyet Halk Partisi demokrat eğilimli ilerici bir burjuva reformist partidir: Buraası doğru. Cumhuriyet Halk Partisinin hakim kanadı, sermayenin uzun vadeli çıkarlarını gözeten bazı tedbirleri ve reformları uygulamak ve toplumda giderek derinleşen sınıf antlaşmalarını ve çelişmelerini yumuşatmak istemektedir: Buraası da doğru. Ama kesinlikle doğru olan bir gerçek daha vardır ki, bir asıl bu konu üzerinde durmalıyız: Cumhuriyet Halk Partisinin «İççi politikası» Batı'daki sosyalist demokrat benzerlerinden bile daha tutucudur. Bilindiği gibi Batı'nın sosyal demokrat partiler, finans kapitalin alternatif partileridir. Bizde ise, hem sosyalist hareketin dağınıklığı ve e-mekçilerin genel örgütsüzlüğü, hem de sınıf çelişkilerinin derin ol ması, CHP'yi Türkiye şartlarındaki bir reformizme kısmî bir radikalizme çekmiştir. CHP içinde de reformist ve radikalist eğilimlerle, tutucu eğilimler belirli bir denge halindedir.

Türkiye'de, CHP'nin demokrat eğilimine ve ilerici yanına rağmen, işçi sınıfı karşısında kendi burjuva demokrat ilkelerinin de gerisinde kaldığını asla gözden uzak tutmamalıyız. Bunu bir tesbit olarak belirtelim. Ama şu noktayı daha da vurgu-yla belirtmemiz gerekiyor: İşçi sınıfı kendi haklarını lûtufla almaz. Eğer CHP bugün, Türkiye ölçüsünde genel olarak ilerici olmasına rağmen işçi sınıfı karşısında tutucu bir tutum için-deyse, bu tutuculuğu gidermenin biricik yolu işçi sınıfının kendi ös demokratik mücadelesidir. Zaten CHP'nin eski CHP'ye nazaran ilerici olması da, sosyalist hareketin etkisinin bir ürü-nüdür.

Gene dikkat edilecek olursa, klasik sosyal demokrat partilerin işçi sınıfına yönelik başlıca amacı işçi sınıfı hareketini gemlemek ve frenlemektir. Bu önleme çabası başlıca iki yolla gerçekleştirilir: 1.İççi sınıfının sınıf gücü karşısına doğrudan doğruya çıkarak onun hareketinin ve demokratik atılımlarını ön-lemek 2.İççi aristokratları ve bürokratları aracılığıyla, sarı sendikalar tarafından iççi örgütlerini içten ele geçirerek, işçiler üzerinde bu türden bir kontrol sağlamak.

Böyle klasik sosyal demokrat yöntemlerini CHP'nin de uy-gulamakta olduğunu görmekteyiz. Demokratik iççi hareketleri karşısında taktikten sevk tavrın son örneğini İskenderun Demir Çelik Fabrikasındaki olaylarda gördük. Öte yandan İççi niyetli bazı sosyal demokrat sendikacılar dışında, birçok Türk-İç'li sarı sendikacı kimliklerini sürdürerek akın akın CHP desteğine gelmektedirler.

Biz, İççi sınıfı sosyalistleri olarak CHP'den lûtuf beklemi-yoruz. Sadece İççi sınıfının demokratik haklarının engellenme-sine karşı sosyalist muhalefet görevimizi yerine getiriyoruz. Muhalefetimiz şu veya bu kişiseL ya da zümreseL çıkar adına değildir. Muhalefetimiz İççi sınıfı ve yoksul köylülük başta ol-mak üzere tüm emekçi halkımız adınadır.

İççi sınıfı sosyalizmi, sosyalist muhalefet süreci içinde, de-mokratik çeşhe politikasını güdecek ve demokratik iktidar programı çerçevesinde devrimci İççi-köylü ittifakının sağlam ve kalıcı temellerini atacaktır.

TSiP'nin izmir kapalı salon toplantısını kalabalık bir devrimci kitlesi izledi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin İzmir'de düzenlediği ilk kapalı salon toplantısını kalabalık bir devrimci topluluğu izledi, Akhl-sar, Nazilli, Söke, Salihli, Tur-gutlu, Ödemiş, Selçuk, Aliağa, Aydın, Manisa vb. gibi çevre il ve ilçelerden gelen arkadaşların da katılmasıyla salonda İşçilerin ve genel olarak emekçilerin ço-ğunlukta olduğu dikkati çekiyor-du.

İlk konuşmayı yapan Genel Başkan *Ahmet Kaçmaz* partinin kuruluş amaçlarını ve bugünkü devrimci aşamadaki önemli yeri-ni kısaca anlattıktan sonra partı programı üzerinde genel bir açık lamada bulundu. Daha sonra söz alan Genel Sekreter *Yalçın Yu-suf oğlu*, partinin kuruluşuyla ilgi-li çeşitli parti dışı tutumların ne-denlerini irdeleyerek, partinin CHP politikasını ve «soyalist muhalefet demokrasi cephesi» tavrını ele aldı, Üçüncü olarak ko nuşan Eğitim ve Propoganda Sek reteri *Oya Baydar*, partinin Kıb rıs politikasını özetleyerek, Kıbrıs sorununun halkımız ve tüm e-mekçi halklar çıkarına çözülmü-nün Bağımsız ve Demokratik Kıb rıs olduğunu tekrarladı. Son ola rak MYK üyesi ve İstanbul İl Sekreteri *Veli Gürcan* partinin Gr-gütlenme ilkelerini anlatarak, TSİP'in ilânamış olduğu görevi, bu ilkeler ve tutulan devrimci yol ile mutlaka başaracağını be-lirtti.

Toplantının ikinci bölümünde parti yöneticileri izleyici arkadaş-ların çeşitli sorularını cevaplan-dırmışlardır.

Parti yöneticileri bu konuş-malarda Partinin sosyalist mücadeledeki yerini ve genel prensiple rini vurgulamışlar, ve partili ol-manın önemini belirterek, üye-lerin yükümlülüklerini tekrarla-mışlardır.

Toplantıdan sonra çevre il ve ilçelerden gelen sosyalistlerin bir kısmı, İzmir il örgütüne gelerek Parti merkez yöneticileriyle gö-rüşmüşlerdir.

Almanya Mektubu

«Cümlenize sürgün elinden selâm ederiz!»

«Dolaştı kervanım, geldim bir yere
Benim köy nere, Almanya nere
Duydum ki satmışlar bizi elere
Mısır'da Yusuf'a Kenan misali...»
Krefeld'ten İşçi Seyit

İşbu mektubu sürgünden yazıyoruz kardeşler. İşçi ol-mak suçuyla sürülüdüğümüz Almanya'dan yazıyoruz. Ve cümlenize sürgün elinden selâm ediyoruz.

Hani şu 12 Mart sonrasında adet olduğu üzere, se-çim sandığından değilde lotarya kutusundan çıkan baş-bakanlardan biri vardı ya, Ferit Melen'mi ne?.. Birgün söyle bir kelâmde bulunmuştu:

«12 Mart'tan önce devrimciler başarı kazansaydı, Türkleri Sibirya'ya sürecekler ve Türkiye'ye başka mil-letlerden insanlar yerleştireceklerdi.»

Sürülen Sürülene

Aynen böyle demişti, hiç unutmadık. Nasıl unuturuz ki aynı başbakanın devr.i iktidarında 500.000'inci Türk iş-çisi de törenlerle ve şölenlerle Yeşilköy'den Almanya'ya sürülmüştü. Sene 1972'ydi. Şimdi 1974'deyiz. İş ve İşçi Bulma Kurumunun istatistikleri bu sayımın 800.000'e (alle-leriyle birlikte 1,5 milyona) ulaştığını gösteriyor.

Devrimcilerin, sabık başbakanın iddia ettiği niyete sahip olduklarını sanmak aklın işi değildi şüphesiz. Ama Ferit bey hükümetinin ve benzeri hükümetlerin, 25 Türki-ye insanından (ya da her 4 işçiden) birini, el kapısına sürgüne gönderdiği, kimsenin yadsıyamıyacağı yaşayan bir gerçekliktti.

Parababalarının Boynunda

Evet, sürgün bir gerçek. Gerçek ama suçlusu kim bu sürgünün? Biz değiliz elbette, Açlık ve işsizlik bizim su-çumuz değildir. Elli yıllık cumhuriyet Türkiye'sini talan eden parababalarının boynundar bu sürgünün vebali

«Bizi yurt dışında çalışmaya mecbur eden iki temel neden, geri bir tarım ilkesinde, ilkel bir üretimle geçi-nemez hale gelişimiz ve ağır sanayie dayalı bir sanayi ilkesi olamayışımızdır.»

Ülkemiz 50 yılda bu hale getiren parababaları, sö-mürü ve tahakkümleri yetmezmiş gibi, günahlarının ve-balini de bizlere ödettiriyorlar el kapısında...

Osmanlılar Dönerken

Bir avuç saltanat artığına bile Türkiye'ye dönme ola nağı tanınırken, bizlere, 1,5 milyon Türkiyeli işçiye af yok mu, diye soruyor çoğu arkadaş. Bir ne zaman 65. neceğiz yurdumuza, diyorlar. Akli erenlerimiz anlatıyor:

Varsın «üçbuçuk haneden kalıntısı» dönsün yurda. Daha milyonlarca Türkiye insanı, pahalılık ve işsizlik cehenneminden şu sürgüne sürülmeye can atıyor. Gelin, bu işe bir hal çaresi bulalım. Türkiyemiz, işsizlik ve pa-halılık cehenneminden, eşitlik ve insanca yaşama cenne-tine nasıl dönüşür? Toplyekün bir iktisadî kurtuluş sefer-berliği nasıl zafere ulaştırır? İnsanlarımız el kapılarında kul köle olmaktan nasıl kurtulur? Gelin bunları düşüne-lim, diyor akli erenlerimiz. Onun içinde, elele verelim di-yorlar; hem buradaki sorunlarımızı çözmeye çalışalım, hem de vatana dönüşün kapılarını ebediyyen açmak ve sürgün kapılarını ebediyyen kapamak için yurdumuzda mücadele eden insanlarımıza elimizden geldiğince katkıda bulunalım, diyorlar,

Arzederiz Halimizi Dost Katına

Şimdilerde bir örgütlenme seferberliğidir gidiyor bura-larda, Ve herkes de anlıyor hanyayı konya'yı. Herkes ve hergün «şarabımızı vermek için» insafsızca ezilirken anlamamak mümkün mü?

Bizim anladığımızı, bizim yaşadığımızı, bizim çek. tiğimizi yurttaki emekdaşlarımıza da anlatalım dedik. Anlatalım ki, işveren basınının «Türk işçilerinin hiçbir meselesi yokturu» diyen eleşi ağzaşlı sundığı «Almanya cennetinin foyası da bir kere daha dökülsün ortaya.

Sürgün Ne Zaman Başladı?

İşgücümüzün haraç mezat ilk satımı ta 1961'de ya-pılmış. Federal Almanya ile yapılan bu ilk «İşgücü An-laşmasını» Hollanda, Avusturya ve diğerleriyle yapılan lar izlemiş.

Böylece F. Almanya'ya ilk gelenlerimiz, tam üç yıl her türlü sosyal güvenlikten yoksun olarak köle gibi çalıştırılmış. «İstim arkadan gelsin» hesabı, ancak 1964'de Sosyal Güvenlik Sözleşmesi imzalanabilmiş. İm-zalanmış da ne olmuş? Orasını hem siz sorun, hem biz söyleyelim: Eğer sosyal güvenlikten yalnızca, insanı ön-ce işsizliğe mahkûm edip sonra kısa bir süre karnını do-yurmayı anlamıyorsak ve sosyal güvenliği, insanın insan-ca yaşamasının teminatı olarak balcı ediyorsak, buralar-da yabancılar için sosyal güvenliğin sözü edilemez çünkü;

Sürgün Yasası

Çünkü, her türlü güvenliğin ve eşitliğin karşısına «yabancılar kanunu» demlen utanç dikilmiştir. İş-bu yabancılar kanunu, ya da sürgün yasası, başımızın üs-tüne demoklesin kılıcı gibi asılmış, durmaktadır. En u-fak bir ekonomik krizin rüzgarıyla, ipin kopup kılıcın boynumuzu vurması işten değildir. İşten olmadığını son krizde yaşadık, gördük.

Biz kapitalizmin buhranlarının günah tekesidik, Ve öyle yaman kılıç darbeleri altında boynumuz kıldan in-ceydi. İnceydi, çünkü örgütsüzdük. Binlercemizi kapı ön-lerine işsiz ve aç bırakafı şunu şurasında kaç ay oldu. Ama şimdi anladık herşeyi. Kurda ensen niye kalın, de-dıklerinde, kendi işimi kendim gövürüm, demiş. Bize kimseden medet olmadığını gördük ve yaşadık. Kendi i-şimizi kendimiz göreceğiz bundan böyle. Ol nedenle de elele vereceğiz, örgütleneceğiz. Yanı kalın tutacağız en-semizi.

Sürgün yasalarına, yabancılar kanununa ve cümle haksızlıklara karşı direnebilmek için, kendimiz için, ço-cuklarımız için...

Sürgün Çocukları

Ferit bey, «çocuklar adamı sürerler» deyip te nasıl bizzat kendisi bizleri el kapısına sürmüşse, yıllardır eso-cular alle tanımaz» diye yırtınan parababaları da, biz işçilerin ailelerini öylece parçalamışlardır. Kimimizin karısı; kimimizin kocası yurtdışındadır. Kimi anababa ço-cuklarından ayrıdır. Burda olan çocuklara, yanı sürgün çocuklarına gelince, Okul çağındaki tüm işçi çocukları-nın % 23'ü okula gidememektedir. Bu oran, tüm yabancı, işçiler arasında en yüksek orandır.

Okula gidebilenlerin hallni ise ne siz sorun, ne de biz söyleyelim. İtalyan, İspanyol, Yunan, Yugoslav ve Türk işçi çocukları üzerine Almanların yaptığı bir araş-tırmanın sonucuna göre, çocuklarımız dersi kavramada, ev ödevlerine alle yardımında, arkadaşlarla anlaşallme. de, anavatana dönüşte zorluk çekmemede ve öğretmenler-le anlaşabilmede ne yazık ki sonuncu gitmektedir.

Nedenini bilmeyen kaldı mı? Kışın sıcılma olanağı olmayan, tuvaleti, banyosu bulunmayan, bir odaya birkaç ailenin tıkıştırıldığı izbelerde çocuklarımız okuma savaşı sermeye çalışıyorlar, yaşama...

Almanya cenneti mi? Yok canım, cennet hâlâ öteki dünyada...

Sürgünden Öte Dünyaya

Artık öylesine yerleştik ki buralara yaşamaya; değil ölmeye bile başladık. Türkiye'ye dönüşe vakit kalmadan, sürgünden öte dünyaya göç edenlerimiz hiç de az değil. Dışişleri Bakanlığının açıklamasına göre 1968-73 arası 6187'inizi gurbet toprağına vermişiz. Bu ölümlerin tam 769'u iş kazasından ölmüş2001 cinayet, 70'i intihar.

Nasıl söylesmesin Krefeld'li işçi Seyit:

«Duydum ki satmışlar bizi gavura
Mısır'da Yusuf'a Kenan misali» diye,

Kaçakçı Mıyız, Hırsız Mıyız?

Devlet babanın, Alman sermayesine eti senin, dövizi benim» diye sattığı bizler; ve gerçekten de yurda hayal milyonlarca döviz akıtan bizler, (1973'te 1 milyar 183 mil yon 400 bin dolar) arada bir yurdumuza geliriz izinle. Anamızı, bacımızı, sevdiklerimizi görmek için.

Sanırız ki, devlet babaya kazandırdığımız dövizlerin yüzü suyu hürmetine «adam muamelesi» göreceğiz. Ne ger-zer. Daha sınır kapılarında, bir kaçakçı, bir hırsız gibi «donumuza kadar» aranır, horlanır, hakaretlere uğrarız.

Kurtlar, Çakallar

Devlet baba bizi böylesine horlarken; elimizdeki avu-cumuzdaki birkaç kurugu, ne sıkıntılara katlanıp arttıra-bildiğimiz son varlığımızı nasıl olur da kaparım diye kurtlar çakallar üşüğür başımıza, (Türkiye'deki cinayet-leri Almanya'da da sahnelemeye başlayan boz renkli kurtlar değil bunlar; ama aralarındaki sıkı fıkı, ilişki de görmezlikten gelinemez.)

Yok anonim şirketmiş, yok hemşeri şirketiymiş, yok bilmem ne gazetesinin «dev teşebbüsüymiş», «gel yatır paranı» diye başımızın etini yerler.

Ticaret ve Maliye Bakanlığı kayıtlarına göre böyle tam 52 şirket kurulmuş ve bugüne kadar bu şirketlere 51. 000'den çok işçi arkadaşımız ortak olmuş. Elli yıllık ilı-gimizi sömüren finans kapitalin şirket timsallarının ağız. larını «halkımıza açması» da için cabası...

Sözün özü, Alman kapitalistlerine sömürülmeye, yer li kapitalistlere kemirilmeye devam ediyoruz.

Yedi ülkede, elçilik ve konsoloslukların da desteğini almış 158 gerici elççi (!) Cemiyetli nin de tüm görevi, iş-çilerimizi, bu «takkeci dernekler» içinde toplayıp, şu şir. ket yağmasına sağmal edebilmek.

Sürgündekilerin İsteği

Bizler, çoğu üçkağıtçı ve exportçu takımının elinde olan bu gerici derneklere karşı, kendi örgütlerimizi, de-mokratik işçi derneklerini oluşturmaya çalışıyoruz. Ama bunun yanında, bugünkü hükümetten de istediklerimiz var:

Biliyoruz, Bizim yurda dönmemiz, ve yurdumuzun, bir daha hiç kimsenin el kapısına gitmeyecegi bir ülke olabilmesi kökü bir düzen değişikliğine bağlı. O değişik. liği yapacak hükümette *bu hükümet değildir.* Bunu da biliyoruz.

Ama yine de şunu istemek hakkımız:

Biz, hepsi biraraya geldiğinde, milyarlarca lirayı bu lan tasarruflarımızın kendi öz demokratik yönetimimizde halkımıza ve yurdumuza yararlı bir biçimde kullanılma-sını diliyoruz. Dişimizden, tırnağımızdan arttırarak birik. tirdiğimiz bu paraların, bir avuç tekelci elinde talan edil. mesine imkan verilmemeli, halka açık», halka yakın» v.b. gibi çıkarcı girişimlerin iç yüzleri açıklanmalıdır.

İktisadî Kurtuluş İçin Bir Adım Atalım

Milyarlarca liralık tasarruflarımızın, yabancı ve yer-li parababalarının doğrudan kontrolünden çıkması uzun vadede halk yararına kullanılabilmesi için; ağır sanayi girişimleri gerçekleştirilmeli ve devletin destekçiyle İççi ve köylilerin örgütlü teşebbüs ve kontrolunda, modern tarım ve sanayi girişimleri planlanmalı ve desteklen. melidir.

Gerçi bu girişimler meseleyi asla çözemeyecektir. Ama hiç olmazsa, bizim tasarruflarımız yabancı ve yer-li parababalarının elinden kısmen kurtarılacak uzun za. man içinde biz halk olarak işçisiyle, köylisiyle, emek. çiyle, aydınıyla kendi gerçek demokratik iktidarımızı kuracağız ve gerçek demokratik kurtuluşumuz o zaman gerçekleşecek.

Ve biz o zaman, şunu rahatlıkla söyleyebileceğiz:

«Şayet Ferit bey ve benzerleri iktidarda olsaydı, bü. tün Türkiye'lileri Almanya'ya sürecek ve Türkiye'ye başka milletlerden insanları yerleştireceklerdi.»

Sağlıcakla kalın...
Frankfurt'tan İşçi
Binali ASLAN

6 Ağustos 1974
Yıl : 1, Sayı : 20
150 Kuruş
Her hafta Salı günü yayınlanır.

kitle haftalık gazete

TARAFINDAN BAĞIŞLANMIŞTIR TÜSTAV

Sahibi: *Dr. Ziya Oykut* / Sorumlu Müdür: Orhan *Doğançay* / Yönetim yeri: Çağaloğlu, Molla Fe-nari sok. 23/3, İstanbul / *İzmir:* Gazi Bulvarı 1336 Sok. Kat 2/6 / Abone şartları. Yıl-lık 50. Altı Aylık 30 lira Dış ülkeler için iki ka-tı / Dağıtım: Hür Dağıtım.

Dizgi . Baskı: Murat Matbaacılık. / Baskı tari-hi: 5.8.1974

Fiili Taksim oyunlarını emperyalizm ve tüm ortakları tezgâhlıyorlar

Cenevre'de Türkiye, Yunanistan ve İngiltere arasında, Kıbrıs ko-nusunda, 25 Temmuz 1970 tarihin de başlatılan öngörüşmeler 30 Temmuz 1970 tarihinde sonuçlan-dırıldı.

Üzerinde anlaşmaya varılan hu-suslar dünya kamuoyuna açıklan-mıştır. Bu anlaşmanın en önemli hükümleri şu şekilde özetlenebi-lir:

1 — Türkiye, Yunanistan ve İn giltere «karşı karşıya bulunan Si-lâhlı Kuvvetlerin Kıbrıs Cumhu-riyetinde 30 Temmuz 1974 günü Cenevre saati ile 22,00 de kont-rolleri altında bulundurdukları bölgeleri genişletmemeleri gerekti-ğini beyan etmişlerdir.»

2 — Türk Silâhlı Kuvvetlerince işgal edilen bölgenin bittiği yer-den itibaren, genişliği Türkiye, Yunanistan ve İngiltere temsilcile-ri tarafından Birleşmiş Milletler Barış Gücü ile görüşülerek, ka-rarlaştırılacak bir «Güvenlik Böl-gesi» kurulacaktır.

3 — Kıbrıs Cumhuriyetinde ba-rış, güvenlik ve karşılıklı itimat tesis edildiği ölçüde, Kıbrıs Cum-huriyetindeki Silâhlı Kuvvetler sayısı ile silâh, mühimmat ve di-ğer harp malzemesinin uygun za-manlarda ve kademeli şekilde a-zalmasını sağlıyacak tedbirlerin geliştirilmesinde mutabık kalın-mıştır.

4 — Bölgede barışın iadesi ve Kıbrıs'ta Anayasa hükümetinin yeniden tesisi için müzakerelere 8 Ağustos 1974 tarihinden itiba-ren, Cenevre'de devam edilecektir.

5 — Türkiye, İngiltere ve Yuna nistan Kıbrıs Cumhuriyeti'nde FİL İLİYATTA TÜRK VE RUM OL-MAK ÜZERE İKİ MUHTAR İ. DARENİN MEVCUT BULUNDU GUNU NT ETMİŞLERDİR.

Anlaşmanın özeti, Kıbrıs'ta fiili bir taksime doğru önemli adım. lar atılmış olduğunu ortaya koyu-yor. Böylece Kıbrıs'ın zaten sı-nırlı olan siyasi ve ekonomik ba-ğımsızlığı, giderek daha da sı-nırlanmaktadır. Bir kere A.B.D. Emperyalizminin Orta Doğu'daki provokasyonları daha uzun süre devam edeceğine göre, Kıbrıs'ta, özünde sunî sürtüşmeler de sür-dürülecek ve böylece bir yandan Yunan diğer yandan Türk Silâh. lı Kuvvetlerinin adadan çekilme. si için gerekli koşulların, henüz oluşmadığı ileri sürülerek Kıbrıs' ın bağımsızlığı dikkate alınma yacaktır. Nitekim Türkiye'yi Ce-nevre'de temsil eden Dışişleri Ba-kanı Turan Güneş anlaşmadan sonra gazetecilere şunları söylü-yor: «Makarios'a Cumhurbaşkanı olarak ait yapılmasını ve hiçbiri kendisinin şimdi hiçbir gerçek güçü yoktur, Bildiğiniz gibi ben halen Ankara Üniversitesi'nde A-nayasa Hukuku Profesörü'yüm. Şu anda ders vermeye gitsem, öğ-rencilerim beni salona bile kabul etmezler» Bu sözlerin anlamı a-çık; artık, Kıbrıs'ta, Kıbrıs'ın se çimlerle görüneceğini ve gelecek. hurbağkanına yer yok, demek is tiyor Turan Güneş. Ve aynı şe kilde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Prof. Necmettin Erba. kan da bir açıklama yaparak, «yanlış anlaşılmaları» derhal or. tadan kaldırmak istiyor, Bu açık lama şöyle: «Cenevre'de imzala nan anlaşma metnindeki Kıbrıs'ın statüsüne matuf bazı tabirler, MAZİYE DELALET EDER, İS. TİKLALDE VERİLEKSİK SFA. TÜYÜ KESTETMEZ. Aksi takdir de, bazı maddelerin yanlış tefsiri, Türkiye'ye kazanılan her şeyi kay bettirebilir.

Kıbrıs'ta ortalama çözüm diye birşey yoktur, Ya dünya barışına destek olacak kesin bir çözüm veya hiç bir şey değişmemiş gibi bir netice doğabilir. Yol ayrımı. dayız. Bu noktada çok dikkatli ol-maya mecburuz. İmzalanan metin hiç bir zaman Londra ve Zürih antlaşmalarına benzemez. Bu ise çok mahiyette tesfir edilmelidir.»

Bu arada İstanbul Sanayi Odası Başkanı bir demeç vererek Ada'ya ekonomik çıkartmaya hazırlandık larını söyleyip, taksimin coğrafi sınırlarının bir an önce belli olma. sını istiyor, Gümrük meselesi ko. nusunda sabırsızlanıyor, gene An. kara Sanayi Odası durumu sevinç le «fiili taksim» diye nitelendiriyı el oğuşturuyor.

Evet, A.B.D. Emperyalizminin maşası faşist Yunan Cuntası'nın Kıbrıs'ın bağımsızlığını yoket. mek, oradaki emekçi halk hareke. tini ezmek ve Kıbrıs'taki cemaat. ler arasında ayrılığı kışkırtarak fiili taksime doğru adım atmak için CIA tarafından tezgalanan faşist darbeye karşı Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalede bulunma, en doğal bir hakkı ve nitekim bu hakkın kullanılışı sırasında, ileri. ci ve demokrat dünya kamuoyu, bütünüyle Türkiye'yi desteklemeş. ti. Fakat, şimdi ısayı bütün fişleri ellerinde ile gözönünde tut. mak zorundayız. Bugün Kıbrıs'ın sınırlı bağımsızlığının daha da sınırlandığı en açık bir hakikat. tir ve Cenevre anlaşması da bu fiili gerçeği dile getirmiştir. Ar. tık, bir yandan A.B.D. Emperya-lizmi ve onun dünüm suyunda gi-den İngiltere ve Yunanistan, diğer yandan ülkemizdeki tüm çıkarcı sağ güçler, açık bir «taksim» pro. vokasyonuna girişeceklerdir ve gi. rişmişlerdir, Ve taksim istekleri-nin başını yabancı ve yerli fi. nans kapital çekmektedir. Fiilen taksim edilmiş bir Kıbrıs'ın A.B. D. Emperyalizminin askeri, siya. si ve hata ekonomik kontrolu al. tındaki bir Kıbrıs olacağan Tür kiye'deki tüm ilerici güçler ve he le hele işçi sınıfımız hiç gözden uzak tutmamalı ve tüm goven bas kılara rağmen, fiilerden arınmış, bağımsız Kıbrıs tezini yiğitçe sa vunmaya devam etmelidirler.

Kıbrıs ve işçi sınıfının tavrı

Cenevre'de ateş kes'in imzalanmasını genel olarak Batı basını ve Türkiye basını Ecevit hükümetinin bir zaferi o-larak niteledi.

Bu yorumlar şöyle özetlenebilir ve yorumlayalım:

● *Kıbrıs'ın bağımsız statüsü emperyalizmin hoşuna git mediği için faşist Sampson cetesi piyasaya sürülmüş ve Dün ya emekçi halkları bir emrivaki ile karşı karşıya bırakılmış tır.*

● *OLA destekli faşist çete Kıbrıs halkının bağımsızlı. ğının güvencelerinden olan sosyalist ve yurtseverler, ilerici ler üzerine bir temizleme harekâtına girişmiş ve adadaki emekçi halk hareketinin öncü örgütlerine ağır kayıplar ver. diriştir.*

● *Türkiye'nin özellikle Ecevit'in ağzında ifadesini bulan amacı göstererek yani adanın toprak bütünlüğü ve bağım. sızlığı ile özgürlük ve demokrasi için müdahelesi, Kıbrıs' üzerindeki çeşitli denge faktörlerinin biçimlenmesinde bir manivela olmuştur.*

● *Amerikan emperyalizmi hem Kıbrıs'da hem de Yu-nanistan'da bir adım geri çekilmiş olmakla birlikte ada'nın bağımsızlığı Sampson çetesini 15 Temmuz'daki saldırısından önceye nazaran çok geridir. Devrimci hareketin darbe yeme-siyle adanın bağımsızlığı bizbâtına boğulmuştur.*

● *Cenevre'de yapılan antlaşma ile emperyalizm 15 tem. muz öncesine nazaran geri çekilmiş değildir. Görünüşe göre AET tezi geçerlik kazanmış ve şimdiki askıya alma duru. munda ve adayı Nato'laştırmak için vakit kazanma takti. ğinde ABD ile AET anlaşmışlardır. Yani emperyalist kamp, ada üzerinde 15 Temmuz öncesine göre çok daha avantajlı bir duruma gelmiştir.*

● *Bundan sonra ada üzerinde şu faktörler daha etkili ce rol oynayacaktır:*

● *Sosyalist ülkelerin ve tüm emekçi halkların, Dünya üzerinde tüm demokratik ve barışsever güçlerin ağırlığı ve anti.emperyalist mücadeleleri,*

● *Adadaki kendi gölü haline getirmek isteyen ABD emperyalizmi,*

● *Özellikle son petrol krizinden sonra Orta Doğu'da bir etkinlik kurma zorunda olduğunu daha iyi kavrayan AET emperyalizminin Türkiye ve Kıbrıs üzerindeki etkinliği ve ABD ile AET arasındaki çıkar çatışmasının alacağı biçim. ler,*

● *Çıkarları büyük ölçüde ABD ile uyuşan Yunan oli. garşisinin ada halkı üzerindeki yeni manevraları, (Yunan oligarşisi içinde ABD ve AET yandaşları çekişebilir)*

● *Demokratlaşmakta olan Yunanistan da güçle işle. racağına asla şüphemiz olmayan Yunan emekçi halk ha. reketinin göstereceği etkinlik Yunan iççi sınıfının tavrı*

● *Kıbrıs iççi sınıfının ve emekçi halk hareketinin ye. niden güçlenmesi,*

● *Kıbrıs'daki Türk asıllı emekçiler üzerindeki baskı. ların kalkması ve adadaki bu kesimin uyanması.*

Türkiye'nin ada'daki varlığı üzerinde, yerli oligarşi a. dayı emperyalistlere iş olarak vermek karşılığında orada pazar ve yatırım amaçları gütmektedir. Bu bakımdan em. peryalizmin taksim niyeti yerli tekelci sermaye tarafından hararetle istenmektedir.

*Türkiye iççi sınıfının tavrı Türkiye'nin politikasını de. mokratik ve barışsever yönde etkilemek şimdiki fiili taksim durumunu önlemeğe çalışmak adanın bir Nato üssü haline getirilmesine engel olacak şekilde davranmak ne de ada'da. ki Türk kökenli emekçiler üzerinde faşist baskıları kalır. maktır unutmayalım ki, bütün bu güçler dengesi içinde Tür. kiye halkının da bir yeri vardır. Türkiye iççi sınıfı ada'daki Türkiye faktörünü kendi aleyhine yani emperyalizm lehine değil, tam tersine Türkiye halkı lehine ve tüm Orta Doğu ve Dünya emekçileri lehine değerlendirmek yolunda davranma. lıdır. Bu da bugünden başlayarak tüm iççi sınıfı sosyalistle. rinin ve tüm yurtseverlerin kararı ivatıçı ve korkusuz mü. cadele vermelerini bıkmadan usanmadan halkımıza meseleyi anlatmalarını gerektirir. Ülkemizdeki yerli oligarşinin eme. leri çeşitli sağ ve şoven güçlerin taksim teziyle uyuşmakta. dır ama görev

Faşizm, şovenizm, ve barış düşmanlığı

Sermayenin en kanlı, en gözü dönmüş diktası olan faşizmin başlıca özelliklerinden biri «savaş tut kuşu»dur. Her yerde, her şartta savaş çıkartmak, istila ve fetih hayalleri, savaş psikolojisini demıyalı ayakta tutmak, faşist rejimlerde başlı başına bir hedef, bir amaçtır.

Sermaye içinden de en dar bir zümrenin, finans oligarşisinin kısın diktası, kesin tahakkümü demek olan faşizm, kendisini yaşatacak kanı, barış düşmanlığında ve kitlelerin milliyetçi duygularını sömürerek, şovenizmi her bağımıyle hortlatmakta bulur.

Tarihe bakalım, gündümüze bakalım: Faşizmin beslendiği kaynaklardan birinin hep «savaş», «düşmanlık», «şoven duygular»dır ve bağnaz milliyetçilik körüklenmesi olduğunu görürüz. Hitler Almanya'sı «Nazi İmparatorluğu» hayalleriyle yaşadı ve aynı hayalle yıkıldı. İstila savaşları, belli ırk ve milliyetlere karşı gözünü kan bürümüş bir düşmanlığın körüklenmesi, savaş ortamı, Hitler Almanya'sının en belirgin, en unutulmaz nitelikleridir. Mussolini Italya'sının durumu da böyle: İstilâcılık, sürekli savaş psikolojisi, savaşın yücelttiği barışın miskinlik olarak nitelenmesi faşist Italya'nın belirleyici özellikleridir. Her iki ülkede de faşizm Birinci Dünya Savaşı yenilgisinin sonucudur. Her iki ülkede de, ik tıdara, yenilgiyi hazmedemeyen, milli duyguları ayaklandırmış ve renkide olmuş kitlelerin bu duygularını sömürerek, kitleleri şovenlik, irk düşmanlığı, militarizm doğrultusunda sürükleyerek, bu yönde bütün propaganda imkânlarını, bütün bilinçlendirme imkânlarını kullanarak iktidara gelmiştir. Her iki ülkede de sonuna kadar, ancak böyle bir ortamı, böyle bir psikolojiyi diri tutabildi ği müddetçe kitlelerin desteğini alabilmiş; savaş yenilgileriyle birlikte de, kitlelerin hayalleri gibi faşizm de çökmüştür. En yakın örnek Yunan cuntasına bakalım: Faşist generaller cuntanın sallandığı dönemde, halkın gün geçtikçe cuntaya karşı bilendiğini, bilinçlendiğinin farkına varınca, Yunan halkını oyalamak, kamuoyunun dikkatini başka noktalara çevirmek, şovenizm temeli üzerinde yeniden güçlenebilmek için Ege anlaşmazlığı, kıta sahanlığı gibi Türkiye ile Yunanistan'ı karşı karşıya getirecek sorunlara ağırlık vermişler, bunları körüklemişler, AEP ve emperyalizmi de bunu yardımcı olmuştur.

Kıbrıs olayları ve faşist Yunan cuntasının Kıbrıs'ta gerçekleştirmeye çalıştığı bir ölçüde başarısız. faşist darbe, yine bir yönüyle aynı tutumun son halkalarından dır.

Nerede faşizm varsa, nerede faşizmin tohumları atılıyorsa, o rada barış düşmanlığı, savaş tutkusu, halkların halklara düşman edilmesi, şovenlik kol gezer. Ama, savaş ve şovenlik faşizmin beslendiği kaynak olduğu gibi, aynı zamanda onu sonunu hazırlayan ortamdır da. Faşizm savaşla beslenir, savaş içinde ölür. Almanya, İtalya ve son örnek Yunan cuntası bu gerçeği bir kere daha belgelemiştir.

Faşizmin Savaştan Kazancı Nedir?

Faşizm ve faşistler neden savaşcı, şoven ve militaristtirler? Bu sorunun cevabını, a.faşizmin ekonomik temelleri, b.faşizmin sosyal dayanakları, c.faşizmin propagandası yönlerinden vermeye çalışalım. a.Faşizm, burjuva zinin egemen olduğu bir toplumda, burjuvazi içinde dar bir kesimin, tekelcilerin, parababalarının, yani finans oligarşisi dediğimiz zümrenin burjuva demokrasisine de son vererek, iktidarı kendi elinde toplaması ve diktası kurmasıdır. Faşizmin çeşitli biçimleri, çeşitli görünüşleri olabilir, ama onun belirleyici niteliği, egemenliğin artık burjuvazi içinden de dar bir zümrenin eline geçmiş olması ve bu dar zümrenin burjuva demokrasisine de son vererek zilmre tahakkümünü kurmasıdır. Bu dar zümre, finans kapital zümresidir. Diktasını açık veya örtük çeşitli biçimlerde sürdürür. Faşizm, ekonomik temel bakımından tekelciliğe dayanır. Tarihsel olaylar sonucunda, toplumun belli bir kapitalist gelişme aşamasında, tekelci sermaye ekonomik darboğazlarla karşılaşınca, emekçi kitleler karşısında güçsüz düştüğünü görürse, çeşitli ekonomik ve sosyal nedenlerin de işin içine karışmasıyla kurtuluşu burjuva demokrasisine son vermekte, diğer toplum sınıf ve tabakalarıyla olan ortaklıklarını bozmakta ve zümre tahakkümünü kurmakta bulur.

Faşizmin en saf örnekleri sayılabilecek Nazi Almanya'sı ve Mussolini Italya'sı örneklerinde açıkça görüldüğü gibi, bu ülkelere faşizmin yerleşmesi sırasında emekçi sınıfların uyanışı ve hak istekleri, bilinçlenmeleri ve kitlelerin hareketliliği, sermayeyi, özellikle de tekelci sermayeyi son derece rahatsız eden noktalara varmıştı. Öte yandan her iki ülkeye faşizmin yerleştiği dönemlerde tekel kârları, gerek kaybedilmiş bir savaş gerekse kitlelerin talep leri yüzünden düşmüş, finans oligarşisi (parababaları) gerilemiş, emperyalizmin iç çelişkilerinin yol açtığı Birinci Dünya Savaşı, söz konusu ülkelerin finans kapitallarının zayıf düşmesiyle sonuçlanmış tı. Ve yine her iki örnek ülkede de faşizmin en büyük destekçileri, Mussolini ve Hitler'in arkasındaki gerçek güç Grupp'lar, Thyssen'ler Volvil'er, Fiat'lar, ya ni sermaye İmparatorluğunun en büyük devleri oldular.

Faşizm ekonomik bakımdan tekelcileri güçlendirir, onların dar boğazlarını dikta yoluyla açar. Dünya finans kapitalinin, tekelcilerin en büyük kâr alanlarından biri savaş endüstrisidir. Almanya'da ve Italya'da faşizmi en faz la desteklemiş olan sermaye grupları silâh, mühimat, top, tüfek, bomba, tank, jip vb. endüstrisini ellerinde bulundurmakta, En bü yük kârları da bunlar elde etmiştir. Yakın örneklere bakacak olursak, bugün dünyada faşist rejimleri destekleyen emperyalist güçlerin ardında yine aynı ve benzeri ser maye gruplarını görürüz. Ve dün olduğu gibi bugün de dünyadaki her türlü savaşı savaş sanayiinin çeşitli kollarına el atmış bu serma ye grupları destekler, bu savaşlar dan kâr ve çıkar sağlarlar. Şu halde finans kapitalin diktası o lan faşizm, efendisi olan uluslararası parababalarına gerekli kanı büyük ölçüde savaş ekonomisinden, savaş endüstrisinden sağlar. İşte faşizm, başlıca nedenler yanın da, yılzden da «savaş sevici» dir, barış düşmanıdır.

b.Faşizmin başlıca sınıf dayanağının tekelci sermaye olduğu, ulusalarası finans kapital olduğunu gördük. Ama faşizmin sosyal dayanakları bundan ibaret değildir. Sonuna kadar hiçbir zaman yapamasa da faşizm kitlelerin, özellikle de orta sınıfların, küçük burjuvazinin desteğini almak ister. Almanya ve Italya'da, savaş yılgını, umutsuz, ekonomik çöküntü içindeki orta sınıfların desteği, başlangıçta gerçekten sağlanmıştır da, İşte toplumun bu kesimleri, geniş bir çalışanlar kitlesi, çeşitli şartlanmalarla gevşemizm, dar ve bağnaz milliyetçilğe en açık, en bilinçsiz kitledir. Hele toplumun bu kesimlerinin, bir ulusal yenilgiden, bir çöküntü döneminden sonraki psikolojileri, şovenizmin gelişmesine son derece elverişlidir. İşte kendisi milliyetçiliğile, uluslılığa uzaktan yakından ilişkili olmayan, vatan tanımayan uluslararası niteliği başlıca özelliklerinden olan uluslararası finans kapital, tekelciler çetesi, faşizmin dayanağı haline getirmeye çalıştığı geniş kitlelerin bu yapılarından, bu duygularından yararlanır. Kitlelerde başka ulusara, başka halklara karşı düşmanlıkları, hırsları, kinleri geliştirmek için her türlü yöntemi kullanır. Bununla elde ettiği sonuç açıkça ortadadır: Yaygın orta sınıflarda, çalışan kesimlerde ve emekçi sınıflarda dar ve bağnaz tutukları körükleyerek, şovenizmi yaygınlaştırıp kökleştire rek, onları dış düşmanlar göste rip, olmadığında icad edip, kitlelerl savaş psikolojisine ve savaş tutkusuna sürükleyerek toplumda sınıf bilincinin gelişmesini önleme yeçalışır; çalışan sınıfları iç sorunlardan dış sorunlara yönel tir. Emekçi kitlelerin, çalışan sınıfların sermayeye, özellikle de tekelci sermayeye karşı bilinçlenmelerini, bu bilincin giderek gelişmesini ve örgütlenmesini, kitlelerin sınıf çıkarları mücadelesini durdurmasa bile erteler. Bir milli birlik edebiyatı ile sınıf gerçeini unutturmaya çalışır. Çoğunlukla da başarıya ulaşır. Yine tarihin derslerl, tarihten çıkarılbileceğimiz örnekler ve en yakın örnekler, bırakalım emekçi kitleleri orta sınıfları bir yana, işçi sınıfının ve işçi sınıfının en bilinçli sayılabilecek siyasal ve ekonomik örgütlerinin bile faşizmin yarattığı şoven havaya kendileri. ni kaptırdıklarını, sınıf çıkarlarını en ileri planlara ittiklerini ve işçi sınıfın en yanlış yollara ve geleceklere sürüklediklerini göstermiştir. İşte sosyal dayanaklar açısından faşizmin savaşçılıktan ve şovenlikten sağlamaya çalıştığı çıkarların en önemlilerinden bi ri de sınıf sorunu sınıf çıkarları ve sınıf bilincinin en geri planlara itilmesi, unutturulmasa bile ertelenmesidir.

c.Faşizmin propagandası yönünden, şoven duyguların körüklenmesinin, düşmanlıkların savaş psikolojisinin, saldırgan tutumların diri tutulmasının son derece önemli yeri vardır. Faşizmde propaganda faktörü son derece önemlidir ve bu propagandanın temel taşlarından biri savaş övgüsüdür. Mussolini'nin Hitler'in ve ardıllarının çeşitli konuşmaları, çeşitli yazıları «savaşı» ve «fetih»i faşizmin bir boyutu olarak ele alırlar. Kitlelerde başka ulusara düşmanlık ve savaşçılık körüklenir. Eğitim buna yönelektir. Genç nesiller savaşçılar olarak ye tiştirilmeye çalışılır. Ve burada önemli olan nokta, söz konusu sa vaşın adeta bir «amaç» haline ge tirilmesidir. Öte yandan geliştirilmeye çalışılan bilinç saldırı karşısında, yurtseverlik bilinci değil, bağımsızlık mücadelesi bilinci değil, istila savaşları bilincidir.

Faşizmin önemli unsurlarından biri olan propaganda unsurunun savaşa savaş ortamı ve psikolojisi yaratmayan dönüldüğünün nedenlerini, faşizmin ekonomik ve sosyal temelleri hatırlandığında açıkça kavramak mümkündür.

Emperyalizm, Faşizm ve Savaş

Kendileri emperyalist olan ülkelerde gelişen faşizmler dışında, emperyalizmin sömürü ağı i. çindeki ülkelerde başveren çeşitli biçimlerdeki faşizmlerin arkasında da mutlaka emperyalist güç ler vardır. Bu türden ülkelerde emperyalizmle faşizm mutlaka eleledir. Çünkü faşizm parababalarının, finans kapitalin diktası olduğuna göre, uluslararası finans kapitalle mutlaka ortaklık halindedir. Emperyalizmin savaşların en büyük körükçüsü olduğu, emperyalist burjuvazinin, bilhassa finans kapitalin diktası dan büyük çıkar ve kârları bulunduğu bilinen bir gerçektir. Sa vaş körükçülüğünde ve kitlenin savaş psikolojisine sokulmasında emperyalizmin çıkarları, yaşlısının çıkarları ile bütünleşir. Ve emper yalizm dünyasını her yanında savaşlar körükler.

İşte bu yüzden, faşizm her zaman barışa karşı ve savaşlardan yana olmuştur. İşte bu yüzden hep savaşları körüklemiş, halkların halklara düşmanlığını körüklemiştir. Gidası burada bulmuştur. Varlığını ancak böyle devam ettirebilmiştir.

Gerçek barıştan hiçbir zaman yana olmayan, kitleleri sermayenin çıkarları için boş hayaller peşinde koşturan ve kırdıran faşizm eğilimleri heryerde çıkarılmalı ve tecrit edilmelidir. Bu konuda en büyük görev işçi sınıfına, işçi sınıfı sosyalistlerine düşer. Toplumun diğer sınıfları, nın bocaladığı ve yalpaladığı, şoven eğilimlere kapıldığı ve kandığı noktada işçi sınıfı sosyalistlerine düşen en güç görev bu e gilimleri yemek, tek halkı savaşın bağımsızlık savaşları, yurt savunması savaşları olduğunu anlatabilmek, sovanlıkle yurtsever lik arasındaki ayrımı gösterebilmek, ve kitlelerin çıkarlarının gerçek barışta olduğunu göstere bilmektir.

Mehmet Çağatay

Sosyalizm kitleler ve Parti

Sosyalizm sadece bir bilim değil, aynı zamanda işçi sınıfının bagısını çektiği kitle eylemidir. Kitleden kopuk sosyalizm düşünülemez. Emekçi halk kesimlerinin uzun ve kısa vadeli çıkarları sosyalizmde somutlanır. İşçi sınıfı ve yok. sul köylü kitleleri sosyalizmin asıl sahipleridir.

Sanırız ki Parti gerçeği Türkiye'deki tüm sosyalistlerin kabul ettiği bir olgudur. Bugün Türkiyemizde partisizliği öneren görüşler varsa da, bunlar ya sağ —pasifist eğilimlerdir, ya da işçi sınıfıyla uzaktan yakından ilgisi olmayan küçük burjuva sol sapmacılarıdır. Partisizliği öneren ve bıma çeşitli kılıflar geçirerek bahane bulmaga çalışan eğilimler, emekçi halk hareketinin sorumluluğunu taşımayan davranış ve görüşleri yansıtır. Bu bakımdan, böylesi görüşler işçi sınıfı sosyalizminin kesinkes ve kuşkusuzca mücadele edeceği, eğilimlerdir.

Partinin önemini ve gereğini kabul eden eğilimler arasında da çeşitli yanlış tutumlar göze çarpmaktadır. Geçmiş dönemden kalmış alışkanlıkların bir sonucu olarak Parti'nin ne olduğunu henüz kavrayamamış tutumlara da rastlanıyor, Bu tutumların başında, her eğilimin bir parti kurma. sı şeklinde yanlış ve sakıncalı öneriler ileri sürenler ve bu na gerekçe hazırlamaga çalışanlar geliyor.

Şu halde Parti'nin gereğini kavrasa bile, Parti'nin önemini ve nitelğini kavrayamayan ve çoğu kişisel tekkecilik. lerden kaynaklanan bu eğilimlerin de üzerine gitmek gerekir.

Bir ülkede işçi sınıfını gerçekten ve ancak bir tek Parti temsil edebilir. Emekçi halkın öncü gücü olan işçi sınıfının tek bir Partisi olur. Diğer partiler kendilerini ne denli sosyalist parti olarak tanıtsalarsa tanıtsalar, gerçekte «İşçi Sınıfının Sosyalist Partisi» olamazlar. Evet, bir ülkede birden fazla sosyalist parti olabilir, ama bunlardan ancak bir tanesi işçi sınıfı partisidir. Diğer partiler, ya kitle taban ve sınıf zemini bulamayan dar tabaklı örgütleri olarak kalırlar, ya da küçük burjuvaziden kendilerine taban edinerek, burjuva veya küçük burjuva sosyalizmini temsil eden örgütler olarak varlıklarını sürdürürler.

Demokrasinin ve sosyalist hareketin gelişmé süreci içinde, bu türden partiler de belki sosyalist partiler olacaklar, ama işçi sınıfı partileri olmayacaklardır; bir başka deyimle, işçi sınıfı sosyalizmini değil, burjuva veya küçük burjuva sosyalizmini, ya da köylü sosyalizmini veya küçük burjuva devrimciliğini temsil eden partiler ya da dar tabaklı örgütleri olacaklardır. Kaldı ki, emekçi halk hareketinin gelişme düzeyi bu türden partilere bile sosyal taban sağlayabilecek şartları taşımamaktadır.

Kendi kendisinin işçi sınıfı partisi olduğunu iddia edecek bu türden sosyalist parti girişimleri uzun olmayan bir vadede sosyal pratiğin akışı içinde, işçi sınıfı dinamizminin ve düşüncesinin dışında kalacaklar ve zamanla işçi sınıfı sosyalizmi dışındaki diğer ilerici eğilimleri temsil eden örgütler durumuna düşecekleridir.

Türkiye'de 1960'dan sonraki emekçi halk hareketini görmemeyen ve bu hareketin, 1971 sonrasının çeşitli şartlarında bir nitelik aşamasına girdiğini, köprünün altından çok sular aktığını farkedemeyenler kısa zamanda ne yaman yanıldıklarını anlayacaklardır. Türkiye sosyalist hareketini 1971 öncesinin şartlanmaları ve gözlükleri ile görenler, aradan geçen zamanın getirdiği ciddi işçi uyanışını ve nitelik faktörünü kavramayanlar, hâlâ hareketi 1971 öncesinin alanına çekmek, yani geri döndürmek için çalışanlar vardır.

Bugün 1971 ve daha öncesine ait kavram ve eylem kargasası aynı düzeyde bir daha geri gelmeyecektir. Gerçi işçi sınıfı sosyalistlerinin toparlanması ve sempatizan öğeleri Parti disiplini ve öncülüğü çevresinde toplaması hemen gerçekleşmeyecektir. Ve 1971 öncesinin kısır tartışmalarını ya da ideolojik keşmekşeni geri getirmek isteyen geri kalmış unsurlar ya da çeşitli İafazanlar meydanı elverişli sanarak eski zararlı alışkanlıkları hortlatmaya çalışacaklardır, ama nitelik unsurlarının, yani işçi sınıfı sosyalistlerinin ideolojik birliği hızla güçlendiğinden ve düşünceler berraklaştığından ötürü, eski kavram kargasası geri gelemeyecektir.

İşte bu gerçeği gören birtakım kişisel öğeler, ve çevreler çok partiti tezini ileri sürmektedirler. Böylesi önerileri henüz partiye katılmamış tüm sağlıklı unsurlar tarafından reddedilmekte, Partinin otoritesi ve Parti bütünlüğü geniş sağlıklı çevrelerce esas tutulmaktadır. Temel bir ideolojik ayrılık öne sürülmeden yapılacak olan yeni yeni girişimleri, Türkiye sosyalistlerinin büyük kesiminin tepkisini çekecek ve böyle çabalar sadece kendi tarihi sorumluluklarıyla başbaşa kalmaya mahkûm olacaklardır. Bu gerçeği görmeyenler, görmek istemeyenler zamanla doğruları kabul edeceklerdir. Parti işçi sınıfı bağımsızlığına titizlikle sahiptir, Partinin ideolojisi ve Türkiye toplumunu, dünya toplumuna bakışı, ilkemizdeki en doğru veya en az eksik, en az hatalı çizgiyi temsil etmektedir. İşçi sınıfı sosyalisti kadroluk hızla parti saflarında görev almakta ve Parti, gerek ideolojik çalışmalarında, gerekse örgütlenme ve kitle faaliyetlerinde, aceleye yer vermeden, sağlam adımlarla ilerlemektedir.

İşçi sınıfı sosyalisti olma iddiasını taşıyan tüm sosyalistler, birtakım eğilimleri olsa bile gelirler düşünce ve davranışlarını parti çatısı altında, Partili organlarla ve ilyelerle birleştirirler.

Parti şu ya da bu kişinin ya da eğilimin Partisi değil, işçi sınıfının partisidir. Parti, işçi sınıfı ve genel emekçi halk hareketimizin 1974 yılında vardığı aşamanın ürünüdür ve hem bilimin, hem de deneyimin, hem de zengin Dünya ve Türkiye'nin tecrübelerini edinmiş, hataları tekrarlamamağa azmetmiş bir yapıdadır.

Partinin kongreleri yapılacaktır ve yönetim kademeleri seçimle oluşturularak, büyük kongreye gidilecektir. İl ve İlçeler kurulurken, partiye katılacak ve hatta katılmayıp, partiyi şimdilik dışarıdan destekleyecek çeşitli unsurların, çevrelerin görüşleri alınarak, ve teşkilat birimlerinin oluşturulması, mümkün olduğu oranda demokratik tarzda yürütülmeğe çalışılmaktadır. Parti demokratik merkeziyetçi İşleyiş içinde çalışacak, organ kademeleri arasında merkezi yetçilik ve demokrasi mutlaka işletilecektir ve işletilmektedir. Bir Ayrıca Parti yöneticileri eleştiri ve uyarılara son derece açık bir tutum içindedirler. Partiyle uzaktan yakından ilişki kuran herkesin kabul ettiği bir gerçektir bu...

Yakın geçmişin başlıca özelliği: örgütsüzlük

Genel bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ve bunun tayin edici, önceli gücü olan sosyalist hareketin hızlı ama sağlıklı biçimde merkezileşmesinin ve ideolojik birliğin güçlenmesinin gerek lerinden biri de hemen hepimizin içinde yaşadığı yakın geçmişin sıhhatli bir incelenmesini ve eleştiri-özeleştirisini ciddi ve bilimsel olarak yapmaktır.

Yakın geçmişe dedik, çünkü bugünkü sosyalist kadroların ve sempatizanların büyük çoğunluğu 1960 sonrasında yetiştiği, 1960 ön cesi hareketi yaşamadığı ve sosyalizmin geniş yığınlara yayılma sı 1960'dan sonra başladığı için, 60 öncesi hareketin incelenmesi artık bir tarihsel pratik incelemesi şeklindedir. Ama o dönemi yaşamış olan ve bilen arkadaşlarının o zamana ait bilgi ve deneyleri şartlar ve imkânlar oranında mutlaka iletmeleri zorunludur. Çünkü sosyalist hareketimiz bir bütündür ve yarın yüzyılı aşkın çileli ve fedakâr teorik-pratik bir mücadele sürecidir. Bugünkü hareket, bu uzun mücadele sürecinin vardığı aşamanın ve emekçi halk birliğinin ürünüdür,

Yukarıdaki nedenlerden ötürü KİTLE gazetesi, belirli bir program içinde vereceği geçmişin incelenmesi, eleştirici-özeleştirisini, 1960 sonrası hareket üzerinde yo günlaştıracaktır. Çünkü 1960 sonrası henüz bütün canlılığıyla yaşamaktadır ve bir «tarihsel vakıa» haline gelmemiştir.

O dönem her yanıyla kapandığı ve o dönemin genel karakteristikleri büyük ölçüde ortadan kalk tığı zaman, 1961-71 döneminin bir tarih haline geldiğini kabul edebiliriz. Fakat bugün, o dönemin özellikle de 1967 sonrasının izleri belirli ölçüde devam etmektedir. 1967 sonrasında içine girilen kargaşa sona ermemiş, 71 öncesinin karakteristikleri silinmemiştir.

Örgütsüzlük Kargaşası

Neydi bu karakteristikler. Her şeyden önce örgütsüzlük anarşisi, ya da keşmekeşi diyebileceği miz durum ve bu örgütsüzlüğün sonucu olan çeşitli sol ve sağ yan lışlar ya da çeşitli hastalıklar...

Demek ki, 1961 sonrasında yaşanılan o pratiğin özellikle 1967' den sonra giderek artan bir keşmekeşi doğurmasının başlıca nedeni, *İşçi sınıfının devrimci partisinin bulunmamasıydı.*

Geçirilen bütün pratik deneyleri, hataларıyla ve sevaplarıyla, a. ma mutlaka ve mutlaka siyasi örgütlenmenin önemi ve güçlü açısından değerlendirmeliyiz. O dö. nemde varolan siyasi örgütün nite liklerini ve işçi sınıfı partisinden olan farklarını bilmek bu farkla. rın sınıfsal ve teorik temelini doğ ru teshit etmek, sözkonusu sürecı incelemek için bir birinci anahtar olmadır. Öte yandan, o örgütün dışında kalan eğilim ve unsurlarını örgütlenme sorununu çözmek için neler yaptıklarını ve daha önemlisi neler yapmadıklarını tesbit etmek, olaya asloan örgütlenme açısından yaklaşmanın ikinci rehberi olacaktır.

Nihayet, örgütlenme adına yapılan çalışmaların işçi sınıfının sı. nıfı örgütlenmesini ne ölçüde ön plâna alıp almadığını araştırmak temel anahtarların üçüncüsüdür.

Herkesin laftta işçi sınıfından bol bol sözettiği ama gene de hareketin gitgide bölündüğü ve yo. nilgiye doğru gittiği bir süreçte, yapılacak şey, lafa değil işe bak. maktır. İşçi sınıfı sosyalizmi i. çin ise, en önemli iş, işçi sınıfının siyasi örgütlenmesidir. Bu örgüt lenmeyi birinci plânda tutmayan, İşçi sınıfının ve yoksul köylülüğün, ama her geyden önce İşçi sınıfının temsil ettiği Örgütün, devrimci partisini yaratmayı veya — varsa— güçlendirmeyi hedef alma. yan, tüm teorik ve pratik çalışmaları bu noktada yoğunlaştırmayan her türü söz ve davranış ne denli güzel ve gözalıcı olursa ol sun, ne denli içten bir iyi niyet taşırsa taşısın, önünde sonunda soyut kalmaya ve başarısızlığa uğramaya mahkûmdur,

Örgütsüzlük sosyalist hareket içindeki hemen hemen bütün has talıkları doğuran, yenilgilere ve başarısızlıklara yol açan başlıca etkendir. Şüphesiz ki işçilerle sosyalist aydınların ve işçi olmayan emekçilerin birarada çalıştıkları örgüt İşçi Sınıfı Partisi değilse, istenilen devrimci kaynaşma ve sentezleşme olmaz. Sosyalist aydınların ve işçilerin birlikte bulundukları örgüt bir sosyalist par ti olsa bile, eğer bu parti İşçi sınıfı partisi değilse istenilen devrimci bileşim doğmaz. Böylesi par tilerde genellikle uvriyerizm, popülizm gibi hastalıklar ağır basar, ya da partiler bol teori için de tartışan aydın kulüpleri haline dönüşürler.

Şu halde, sosyalist aydınların İş çı sınıfına bilinç taşımalarının en ileri ve gerekli maddi zemini, her hangi bir sosyalist parti değil, *işçi sınıfının sosyalist partisidir.*

İşte 1960 sonrasındaki tüm bağıaların yanısıra, hareketin gelişme dinamiği içinde bir yanlığı getirmesinin temelinde, sosyalist aydınların işçi sınıfına bilinç taşıma görevini yapamamış olmasa rıdır.

Sosyalist hareket büyük çoğunluıkda aydınların yönetiminde ve diğer küçük burjuva emekçilerle birlikte sürdürülmüş, işçi sınıfı hareketi ise bunun dışında kendili. ğinden gelişmiştir,

İşçi sınıfı hareketi ile sosyalist hareketin ayrı ayrı yürüme. si, işçilerle sosyalist aydınların devrimci kaynaşmını engellediği gibi çeşitli hastalıkların kaynağı olmuş, ya da zaten varolan has talıklar derinleşmiş veya yeni has talıklar yavrulamıştır.

Demek ki, sosyalizmin teorisi ve bilimi İşçi sınıfına yeterince maledilmediği için, sosyalizm ile İşçi sınıfı,'yani teori ile, o teorinin asıl sahibinin pratiği devrimci bir parti çatısı altında kaynaşıp, merkezileşemediği, devrimci teori, pratik bütünlüğü yaratılamadığı için çeşitli yanlış eğilimler doğmuş veya varolanların zararları artmıştır.

İdeolojik Tartışmalar ve Örgütlenme

İşçi sınıfı pratiği bilimle bü. tünlemediği, teorinin rehberliğı ne kavuşmadığı için, pek çok teorik, ideolojik ve stratejik tartışmalar büyük ölçüde sosyalist aydınların bilgisini arıtıran ve sos. yalist aydınlar arasında kalan i. deolojik gelişimler halinde kal. mıştır. Bu tartışmaların yoğunluğu ve çeşitliliği ise çeşitli yeni sapma tohumlarını içinde barın. dırmış, bu filizler gitgide güçlenerek teoriden ve doğru pratik ten ciddi ayrılmalara kadar git. miştir.

Sözkonusu dönemde, giderek artan çalışmalara dikkat edecek olursak, tartışmalarda örgütlenme ve Parti sorunu birinci plan da tutulmamıştır. Sosyalist hare ketin nasıl örgütleneceği ve İşçi sınıfının kendi merkezi siyasi otoritesine nasıl ulaşacağı konusu bü yük ölçüde gündemin birinci mad desini İşgal etmemiş, stratejik tar tışmalar ön plana geçmiştir.

Bu arada örgütlenmeye ve İşçi sınıfı partisine sürekli parmak basan, hep o konuyu ön plana çı karan çaba ve öneriler ise, o kar. gaşa içinde fazla etkili olama. mış, kimsenin kimseyi dinleme. diği, otorite tanımama eğilimin in güçlü olduğu bir ortamda bu ça balar istenilen sonuca ulaşama. mıştır.

1960 sonrasında başlangıçta küçük burjuva radikalizminin yayın ve görüşleri genel ilerici hareket. te sesini duyurmuş, daha sonra genel sosyalist akım uzun süre tek bir ses olarak varlığını sürdür müş, bu tek sese karşı, bazı sosyalistler küçük burjuva radikalizmi ile ortaklaşa hareket ederek karşı çıkmışlar, ama bu kez, tartışmalar gene asıl mesele olan ör gütlenme noktasında başlamamış, stratejik konularından açılmıştır. Küçük burjuva radikalizmi ile İş birliğinin (güçbirliğinin) kuyruk çu tarzda anlaşılmasının bir sonucu olarak, işçi sınıfının objektif ve sübjektif varlığı üzerinde bile tartışmalar açılmış, bu tartış malar içinde görüşler ve ayrılık. lar, bölünmeler çoğalmış, İşçi sınıfı öncülüğünü *ideolojik öncülük* olarak kabul eden eğilimler bile baş göstermiştir.

Öte yandan, İşçi sınıfı öncülü. ğünün lafta kabul edilmesi, bi limsel bir genel doğrudur. Zaten böyle bir doğruya «sosyalistim» diyen hiçbir güç itiraz edemez. Ama aslolan, İşçi sınıfı öncülğünden ne anlaşıldığıdır, bir bağ ka deyimle, bu öncülüğün pra tikte nasıl ve ne ölçüde gerçekleştiğidir.

İşte sosyalist hareketin yakın geçmişteki başlıca zaafı, öncülü ğün kavrendan fiile geçirmek için doğru çalışmaların yapılmaması veya bu yolda yeterli bir gabanın gösterilmemesi olmuştur.

O dönemde hareketin taktik a. şamasının sosyalizmin İşçi sınıfı. na maledilmesi, İşçi sınıfı hareket leri ile teorinin, yani devrimci İş çilerle sosyalist aydınların İşçi sınıfı partisi içinde ve çevresinde kenetlenip kaynaşmaları olduğu yeterince tesbit edilemeketdir. Sosyalistler içeride kıyasıya tartı. şırlarken, dışa dönük çalışma ola rak genel bir ajitasyon ve pro. paganda içinde kalmışlar, düzen lenen ve desteklenen emekçi ha. reketleri örgütlenmeye ve mer. kezleşmeye dönük olmamış veya bu doğrultudaki gayretler yetersiz

İşçi Sınıfı İle Bağ Kurma

Genellikle İşçi sınıfıyla bağ kurma ile ana eğilim biçiminde kristalleşmiştir:

1 — İşçi sınıfının devrimci Ör. gütü olmayan Sosyalist Parti kanalıyla,

2 — Bu partiyi tanımayan gençlik örgütleri veya dergiler et rafında kümelenmiş çoğu sos. yalist aydınlar aracılığıyla.

Birinci durumda, İşçi sınıfıyla bağ kurma ve bütünleşme, uzun yıllar, tabandan kopuk sendika. ciların, parti tepesine kümelen. meleri biçiminde olmuştur. Par tinin kurucusu veya kurucuları. nın arkadaşları olan bu sendika. cıların çoğunun sosyalist olma. dıkları, onların bugünkü sosyalizm aleyhtarı tutumlarıyla ispat. lanmıştır. İşçe, İşçi sınıfını temsil etmeyen birtakım sendika ko. damanlarının İşçi sınıfını temsil. en partı yönetiminde bulunma. sı, milletvekili seçilmeleri hiç bir zaman bir İşçi sınıfını partisinin karakteristiği değildir.. Kaldı ki, İşçi sınıfının, İşçi sınıfı parti. si içinde temsil edilmesi diye bir şey düşünülemez, Çünkü, bir sos. yalist parti eğer gerçekten İşçi sınıfı partisiyse, zaten o partinin tümü İşçi sınıfının kendi öz siyası örgütüdür. Ama İşçi sınıfını temsil etmeyen, sadece genel bir sos. yalist akımı, veya bu akımın bir kısmını temsil eden bir parti söz konusuysa, o partide İşçi temsil. cileri, aydın temsilcileri diye bir ayırım olur ve birtakım aydın. ların da katılmasıyla o partiye uv riyerizm (halk dalkavukluğu) veya popülizm (halk dalkavukluğu) egemen kılınır.

Uzun yıllar süren bu İçreti İliş. ki, zamanla partinin pratiğin gerisinde kalmasıyla somut ve acı meyvalarını vermiş ve parti sade. ce pek çok militan unsurunu kay. betmekle kalmamış, aynı zamanda parti içinde kalanlar arasında da çeşitli ayrılıklar olmuştur.

Örneğin bir İşçi sınıfı partisinde fraksiyonlar olabilir, Sağ, sol ve merkez kanatları parti disiplini içinde çalışırlar. Bu kanatlar be lirli eğilimler içinde bulunurlar.. Fakat aslolan Parti disiplinidir.. Tüm tartışmalar organ içinde ya pılır.. İşçi sınıfı partileri için böyle bir durum olağandır.. A. ma hiçbir İşçi sınıfı partisinde «sendikacıları» diye bir kanat ola maz... Eğer bir sosyalist partide «sendikacıları» diye bir grup var sa, ortak meslek ve zümre çıkar larında birleşmiş bir grup var demektir. Bir partide nasıl ki «doktorları», «mühendisler», «a. vukatları» diye ayrı gruplar olmazsa, sendikacılar diye de ayrı bir grup olmamalıdır. Eğer böyle bir grup varsa, o sendikacılar İş çi sınıfının değil, kendi çıkarlarını partide temsil ediyorlar demektir. Ve nitekim de böyle olduğu 1969' daki milletvekili pazarlığıyla ortaya çıkmış ve çıkarlarının ar tık kolamadığını gören sendi. kacıların çoğu partiden kopmuş lardır. Böyle bir parti, elbette İş çi sınıfının sosyalist partisi de. ğildi ve olamazdı... Ve İşçi sını. fıyla bağıca bağ kurma biçimi, tabandan kopuk sendikacıların parti yöneticileri olmasıyla sağ. lanamazdı...

İkinci eğilim, parti dışındaki çevrelerin eğilimi idi. Bu çevre lerin dinamizm taşımalarına rağ. men, İşçiyle bağ kurmaları genel. likle İşçi hareketleri başladıktan sonra gidip İşçilerle görüşme, bil diri ve broşür dağıtma şeklinde oluyordu. İşçilere aysasal Sürü. lenme hedefi ve örgütü gösteril. mediği için, İşçi ilişkileri dışarı. dan yapılan propagandaları aşamı yordu. İşçilerin İleri unsurları ise dergi çevrelerine veya asla siyasi örgüt olmayan demokratik örgüt. lere çekiliyordu.

İşçi Sınıfının Siyasi Örgütlenmesi

Yukarıda sözünü ettiğimiz bu eğilimlerden dolayı İşçi sınıfının siyasi örgütlenmesi gerçekleşeme di. Zaten İşçi sınıfının siyasi ör gütlenmesini esas almayan eği limler veya çabasızlıklar çoğunluk taydı.

● 1960 ve özellikle 1967 son. rasındaki çabalar çoğunlukla ör gütlenmeyi hareketin baş sorunu olarak almıyordu.

● Örgütlenme çabaları ise İş çi sınıfı örgütlenmesinden çok sos yalist aydınların örgütlenmesi noktasında odaklaşıyordu,

● Sosyalist aydınların İşçi kit leleri içinde İşçi sınıfının en İleri ve fedakâr, en bilinçli unsuria. rıyla birlikte örgütlenmeleri ger çekleşemedi, Bu örgütlenmenin maddi zemini İşçi sınıfı partisiy. di.

● Yapılan çalışmalar İşçi sını. fı partisinin temsilcisi, İşçi sınıfı. nın merkezi otoritesini güçlen. dirme biçiminde öncelik kazan madı. İşçi sınıfı partisinin teorik-pratik gerekleri yerine getirile. medi,

● İdeolojik çalışma ve tartış. malar, İşçi sınıfının örgütlenmesi. ni birinci hedef alan çerçevede ol madı. Bir İşçi sınıfı partisi İçinde yapıldığı takdirde, çok daha etki. li ve faydalı olabilecek tartışma. lar, örgütsüzlük nedeniyle, bölücü dağıtıcı olduğu, entellektüel geveze. likleri ve çeşitli dün